

[Aksel Larsen.]

forhandles på NATO-mødet i Paris, og for det andet må man regne med, at der på NATO-mødet i Paris kan blive truffet reelle beslutninger, som muligvis formelt skal godkendes af NATOs enkelte medlemslande, men de kan være truffet under sådanne omstændigheder og udformet sådan, at man bagefter her i folketinget vil sige: der er ikke noget at spille om, vi er nødt til at ratificere beslutningerne.

Henvisningen til det udenrigspolitiske nævn er ikke så forfærdelig meget værd, eftersom det udenrigspolitiske nævn holder sine møder under den strengeste hemmelighed — det er kriminelt, strafbart, for nævnets medlemmer at fortælle, hvad der drøftes dér — og nævnet er for øvrigt kun rådgivende. Efter vor ringe mening burde det være sådan, at folketinget, inden den højtærede stats- og udenrigsminister rejser til Paris, drøftede de spørgsmål, der skal forhandles dér, og gav ministeren visse retningslinjer at arbejde efter i Paris.

Derfor har vi tilladt os at stille det spørgsmål til den højtærede stats- og udenrigsminister, hvorfor han anser det for selv sagt, at folketinget ikke før NATO-mødet i Paris bør drøfte de spørgsmål, der kommer til behandling dér, men bør vente med at drøfte dem til efter NATO-mødets afholdelse på et tidspunkt, da reelle beslutninger muligvis er truffet.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Som bekendt giver forretningsordenen ikke mulighed for at motivere en afstemning som den, der fandt sted i forbindelse med den forespørgsel, det ærede medlem havde stillet forleden. Jeg gjorde derfor i dagspressen nogle bemærkninger, som det ærede medlem nu har citeret, og skal her blot sige, at samtlige fem demokratiske partier i det høje ting er enige om, at det vil være rigtigt at holde en udenrigspolitisk debat i folketinget, når vi mødes i januar måned. Problemerne kan næppe have ændret sig væsentligt inden den tid. Hvis der derimod foreligger planer af forskellig karakter, ja, så må jeg gå ud fra, at de foreligger oplyst i en sådan udstrækning til den tid, at de da bedre kan diskuteres.

I øvrigt vil naturligvis som sædvanlig samtlige anliggender, som skal behandles

på NATO-mødet, blive forelagt det udenrigspolitiske nævn, der i henhold til grundloven eksisterer for det samme.

Aksel Larsen: Jeg skal skænke den højtærede minister hans bemærkning om de fem demokratiske partier, hvis demokratiske sindelag er særdeles udmærket illustreret derved, at de ikke tillader, at en forespørgsel som den, mit parti stillede, bliver fremmet, hvis demokratiske sindelag er særdeles godt karakteriseret derved, at de mener, at folketinget ikke, før der eventuelt træffes reelle beslutninger i Paris, bør drøfte, hvad der skal foregå i Paris.

Den højtærede minister siger, at man ved jo ikke rigtigt, hvad der skal ske i Paris, men de planer, der måtte blive udarbejdet, vil i hvert tilfælde foreligge til januar, og så er det rimeligt, at folketinget beskæftiger sig med dem. Må jeg tillade mig at spørge den højtærede stats- og udenrigsminister, hvad han var i Oslo efter for nylig. Ifølge en meddelelse udsendt af Norsk Telegrambureau har den højtærede stats- og udenrigsminister været i Oslo for i det norske udenrigsministerium at drøfte de spørgsmål, der kan ventes at blive aktuelle i Paris. Hvis den højtærede udenrigsminister vidste i Oslo, hvad der kunne blive aktuelt i Paris, hvorfor ved han det så ikke, når han står i det danske folketing? Det er et spørgsmål, jeg meget gerne vil have besvaret.

Samtidig tillader jeg mig at erindre den højtærede minister om, at i hans eget partiblads, Social-Demokraten, for mandag den 2. december er der en stor 3-spaltet artikel om det forestående NATO-møde i Paris, hvori der bl. a. står følgende:

„Blandt de emner, man ventes at ville behandle inden NATO-mødet, er: samling af vestens videnskabelige ressourcer, således at russernes forspring kan indhentes, forslag om raketbaser på det europæiske fastland, planer om nøjere politisk og økonomisk samarbejde og situationen i Nordafrika og det nære østen. På „topkonferencen“ vil man antagelig drøfte NATOs årsberetning og en rapport fra den allierede øverstkommanderende i Europa, general Lauris Nordstad om Europas forsvarsbehov.

Dagsordenen for mødet er så omfattende, at man allerede nu tænker på et